ELS MANAMENTS DE MOISÉS

Peiso, ja s'ha fet de tot a la ràdio

MOISÉS PEÑALVER
Periodista

La frase que més em molesta a la vida és «ja s'ha fet tot». Serveis per a la ràdio, la tele, la literatura... Sembla que l'ésser humà sigui un idiota que repeteix uns patrons sense aportar res nou a la creació. Hem d'esborrar aquesta frase derrotista. Vaig tenir una secció a RAC1 i vaig voler demostrar que un col·laborador podia fer coses que no s'havien fet abans. Així que vaig agafar una motxilla i un micro i vaig anar fent autoestop a Madrid (amb 52 anys). Quan es va emetre, algú em va dir que cap col·laborador havia fet allò abans. «Estàs boig!». Carlos Peisojovich, *Peiso* va arribar des de la televisió argentina a demostrar que el «ja s'ha fet de tot» dels setanta no era veritat. *Peiso* va portar frescor, va treure midó dels armaris, i va escombrar molta caspa per demostrar que hi havia una nova forma de comunicar i de tractar l'oient com un amic.

Soc fan de la seva manera col·loquial de transmetre, i així vam descobrir que a la gent li agradava una ràdio més informal que els senyals horaris i el parte. Jo era un mocós de Reus amb un Seat 850 que el sentia a la ràdio del cotxe mentre voltava pels ravals. Un dia va dir que punxava un LP sencer de Pink Floyd perquè es volia menjar una pizza. Minuts després, per antena se sentia aquell «clac, clac» de quan l'agulla arribava al final del disc, però ell, amics, encara no havia acabat la pizza. «*Lo primero, es lo primero*». Vaig riure. El boig locutor argentí m'agradava tant com un cantant de reggae, i recordo que fa exactament trenta anys vaig publicar un article que es titulava *Bob y Peiso*. Ara s'ha tret els auriculars. Ja sí, ja es pot dir que s'ha fet de tot a la ràdio.

EL TEMPS

Màxima 25º
Mínima 12º

Estat del cel
El cel romandrà entre poc o mig ennuvolat pel pas de bandes de núvols alts i mitjans, més abundants fins a mitja tarda i al nord del país. A banda, hi haurà intervals de núvols baixos al vessant nord del Pirineu.

Precipitacions
És possible alguna precipitació, feble i minsa, a punts del vessant nord del Pirineu al vespre.

Vent
Fins a mig matí, el vent serà fluix i de direcció variable, amb predomini del component oest al sud de Ponent i la resta del terç sud, amb terral a la costa. A partir de llavors, s'imposarà el vent de component sud entre fluix i moderat al litoral, prelitoral central i sud amb algun cop fort al quadrant nord-est.

REPSOL www.tarragona.repsol.com

SUDOKU

	7					5	8	
			7	1		9		4
5								
3	4		1	5	2			7
	9	5					4	1
			8		9		5	
		7		2			6	
			6	3	1			8
		4		8				9

Completeu el taulell, dividit en nou quadrats, omplint les cel·les buides amb un número de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila ni en una mateixa columna, ni dins de cada quadrat.

Nivell mitjà

4	7	1	2	9	3	5	8	6
6	8	3	7	1	5	9	2	4
5	2	9	4	6	8	7	1	3
3	4	8	1	5	2	6	9	7
2	9	5	3	7	6	8	4	1
7	1	6	8	4	9	3	5	2
8	3	7	9	2	4	1	6	5
9	5	2	6	3	1	4	7	8
1	6	4	5	8	7	2	3	9

FOTOGRAFIA

ARXIU FAMÍLIA JACQUES LÉONARD

Una de les fotografies que es mostren a la Sala Àgora de l'Ajuntament de Cambrils.

CAMBRILS EXPOSA JACQUES LÉONARD

Fins al 20 de novembre es pot visitar la mostra de fotografies 'Barcelona gitana'

Cristina Serret

El passat 16 d'octubre es va inaugurar a la Sala Àgora de l'Ajuntament de Cambrils una excepcional exposició de fotografia dedicada a la *Barcelona gitana*, del fotògraf francès Jacques Léonard. Es tracta d'una bona oportunitat per contemplar el treball de Léonard, que s'exposa a la demarcació per primera vegada.

El fotògraf Jordi Calafell, que ha comissariat la mostra, explica en el text biogràfic que acompanya l'exposició que «Jacques Léonard (París, 1909-l'Escala, 1994) va establir la seva residència a Barcelona l'any 1952 quan es va enamorar de Rosario Amaya, una gitana de les barraques de Montjuïc. Aquest aspecte biogràfic és d'una importància vital, ja que és el desencadenant d'una pràctica fotogràfica d'àmbit domèstic –no professional– en un territori cultural, el gitano, situat al marge d'una idea consensuada sobre Barcelona». El resultat d'aquesta pràctica, afegeix Calafell, «constitueix, possiblement, l'arxiu fotogràfic més important conservat sobre gitanos i cultura gitana a la ciutat de Barcelona, amb una cronologia que s'inicia el 1952 i arriba a mitjan anys 70».

A. F. JACQUES LÉONARD

Gitanos de Barcelona retratats per Léonard.

El comissari de l'exposició detalla també com, al payo Chac, que és com l'anomenava la família gitana, «se li obrien les portes de totes les barraques i, malgrat la seva estrangeria, tenia el vistiplau per fer fotografies des de dins. Aquest fet el diferencia dels seus col·legues barcelonins de la nova avantguarda (Català-Roca, Miserachs, Maspons, etc.), els quals, en les seves incursions en aquell territori, sempre van treballar des d'una mirada que es reafirmava sociològicament i cultural en la seva externalitat. Mentre aquests fotografiaven les barraques i els gitanos alimentant un sentiment paternalista, denunciant el barraquisme o enregistrant escenificacions folklòriques, Léonard ho feia com un etnòleg: documentant la cultura i el poble gitanos des d'una òptica històrica i contemporània, i transmetent-ne una imatge absolutament digna».

Barcelona gitana de Jacques Léonard es podrà visitar fins al pròxim 20 de novembre a la Sala Àgora de l'Ajuntament de Cambrils.

ENS HEM TRASLLADAT!!!
Av. Pere El Cerimoniós, 14.
43204 REUS (Tarragona)
T. 977 750 313